

søgende til den Virksomhed, hvor hans eller hendes Evner og Uddannelse kan tages i Brug paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade. Da denne Pladsanvisning imidlertid udføres gratis, vil den formentlig kunne opretholdes, selv om der for Handelens Vedkommende udstedes et lignende Forbud som det ovenfor for Industri og Haandværk foreslaaede. Herved bemærkes dog, at Forholdet for Handelens Vedkommende i nogle Tilfælde — saaledes navnlig med Hensyn til det i København under Ledelse af Handels- og Kontoristforeningen, Grosserer-Societetets Komité, Industri-raadet og Handelsrejsendeforeningerne oprettede Engageringskontor — er det, at der maa betaales et særligt Medlemskontingent for at faa Adgang til at benytte Engageringskontoret. Da den enkelte Pladsanvisning foregaar gratis, maa det dog formentlig antages, at Virksomheden ikke vil rammes af et saadant Forbud, som omhandles i Henstillingen. For at undgaa, at der i den Hensigt at omgaa et eventuelt Forbud af entreprenante Personer dannes en „Forening“ med det Formaal at drive erhvervsmæssig Anvisning, vil det formentlig være hensigtsmæssigt i Forbindelse med Forbudet at træffe Bestemmelse om, at den omhandlede Forenings-Anvisning kun maa udføres, naar den er offentlig autoriseret. Fra Arbejdsgiverrepræsentanter i Socialraadet er det med Bestemthed hævdet, at de ikke vil kunne tiltræde et Forbud vedrørende erhvervsmæssig drevne Arbejdsanvisning for Handelens Vedkommende, medmindre den gennem Handelsforeningerne stedfindende Arbejdsanvisning paa den anførte Maade opretholdes og beskyttes, og uagtet der indenfor andre Kredse af Socialraadet næres en modsat Opfattelse med Hensyn til Ønskeligheden af at bibeholde Handelsforeningernes Arbejdsanvisning, har man dog ment, at Gennemførelsen af det heromhandlede Lovforslag vil betyde en saadan Forbedring, at man for Tiden har ment at kunne afholde sig fra at søge Forbudet yderligere udvidet.

Foruden for Haandværk, Industri og Handel kunde der være Spørgsmaal om i Henhold til Henstillingen ogsaa at udstede Forbud mod den erhvervsmæssig drevne Anvisning af Tyende (Fæstekontorer) og Husgerningsarbejdere. Under Hensyn til, at Fæstekontorerernes Virksomhed i væsentlig Grad vedrører Landbrugets Forhold, jfr. ovenfor, og da man fra forskellige Sider indenfor Socialraadet maa nære Betænkelighed ved for Tiden at gaa med til et Forbud mod den omfattende Virksomhed, der udføres af de bestaaende Husgerningskontorer, og som er af ikke ringe Betydning for nogle Haandværk, f. Eks. Malernes, mener Socialraadet ikke nu at burde stille Forslag i saa Henseende, medens der vel kan erkendes at være Anledning til at træffe Bestemmelse om Kontrol med disse Kontorer, saaledes at Autorisation meddeles af Kommunalbestyrelsen og Tilsyn føres af Politiet.

Idet man under de ovenfor anførte Forudsætninger mener at kunne foreslaa, at der udstedes Forbud ikke alene mod Oprettelse af nye, erhvervsmæssigt drevne Arbejdsanvisningskontorer indenfor Industri, Haandværk og Handel, men overhovedet mod Udøvelse af saadan *erhvervsmæssig* Anvisning indenfor nævnte Omraade, bliver der for saa vidt ikke Spørgsmaal om Indførelse af offentlig Kontrol med saadanne bestaaende Virksomheder eller om at træffe Foranstaltninger til disses snarlige Afvikling. — Man henviser i øvrigt til nedenstaaende Lovudkast.

Følgende Medlemmer: *C. Black, J. P. Christensen, Alfr. Christiansen, Johs. Hansen, Hedebo, Jensen-Sønderup, Jens Johansen, Axel Kofod, Levinsen, Landberg, J. P. Nielsen, Philipsen* og *Walther* finder ikke, at der efter Henstillingens Ordlyd er Berettigelse til at opfatte den som *ikke* vedrørende Landbrugets og Søfartens Forhold. Og da saavel Fæstekontorerernes og Husgerningskontorerernes som Forhyringsagenternes Virksomhed efter nævnte Medlemmers Opfattelse maa anses for overflødig, ses der ikke at være Grund til at søge disse Institutioner opretholdt. De paagældende